శుభమస్తు.

శ్రీలలితా పరమేశ్వరీ కరుణాసంప్రాప్త
కవిత్వవైభవుండును, కొమ్మభట్లవంశ
సంభవుండును, కాశ్యపస గోత్రుండును,
జానకీ రామార్య తనూభవుండును
విద్వత్కవివిధేయుండునునగు
వేంకటరామ నామధేయ కవివర్యునిచే
రచియింపంబడిన
శ్రీసర్వమంగళాశతకము

శ్రీకవిరాయుని శివరామశాస్త్రిగారిచే
పరిశీలింపంబడి
శ్రీమండపాక విశ్వనాధశాస్త్రిగారి
సహాయమువలన
విశాఖపట్టణంబున
శ్రీశారదాముకుట ముద్రాక్షరశాలలో
శ్రీవెంపరాల జగన్నాథ శాస్త్రిగారివలన
పరిష్కరింపంబడి
ముద్రింపంబడినది.

శుభమస్తు.

శ్రీగణాధిపతయేనమః.

సర్వమంగళాశతకము.

వృద్ధత శివపదభక్తి । శ్రద్ధను కవిత న్రచింప
సాగితి నిది స । ద్బుద్ధిని పరిశీలించి స । ముద్ధ
రణము సేయుటొప్పు నూహించి దయన్॥

శ్రీకొమరొప్పశీతనగశేఖరువంశము పావనత్వమున్ ।
జెకొన దక్షునిం దృణవిశేషునిగా వధియింపజేసి మై ।
నాకసహోదరీత్వ కలనంబు వహించి చిదగ్నిజాతవౌ ।
నీకమనీయమూర్తి కిదె నేనతి జేసెద సర్వమంగళా॥౧॥
పరశివునంకభాగమున పాశమహాంకుశచాపబాణముల్ ।
కరజలజంబులందు జెలగం ద్రిజగంబులనెల్ల సాదరస్ఫు
రితవిలోకనంబులను బూచుచు సంతతమున్వసించు నీ ।
చరణసరోరుహద్వయము కిసల్పెద నేనతి సర్వమంగళా ॥౨॥
ఒకవెయియర్కులొక్కమొగినొక్కటదోచిన తేజమొ
ప్పగా । సకలుషరత్నకేసరి సమంచిత పీఠమునందునుండి
బా । యక భువనంబులన్నిటిని నారసిబ్రోచు భవన్మహ
త్వమే । రికి గొనియాడశక్యము పరిస్ఫుటభంగిని సర్వమం
గళా॥ 3॥ వెలయగ కామభట్టకుల వేంకటరా

క్తి చంపకోత్పల శత వాక్సుమాళి కవితన్ రచియించెద
దండగాను నేర్పలవడునట్టి బుద్ధి కృప నారసియిచ్చి ప
రిగ్రహింపుమీ, కలమృదుభాషణా వికచకంజవిలోచన
సర్వమంగళా॥ ౪॥ శుంభ నిశుంభులన్ దితిజశూరుల
క్రూరుల జన్యమందు దోస్తంభ సముగ్రశక్తి ఘనసార
ముచేత వధించి మించి నిర్దంభ మెలర్ప నీభువనరాజి వి
పద్దశమాన్పుతల్లి యో బంభర వేణి యార్య నినుబ్రస్తుతి
చేసెద సర్వమంగళా॥ ౫॥ అణువులయట్లనేకజగదండ
ములంగనుతల్లివీవు నే నణువులభాతి నొప్పు జగదండ
మునందొకయల్పజీవుడనే కణగి భవన్మహామహిము కం
జభవాదులు జెప్పజాలరే గణన మొనర్పగాగలనె కా
మితదాయిని సర్వమంగళా॥ ౬॥ వనముల దుంపమూళ్లు
దిని వానల నెండల వ్రస్సిడస్సి నిర్జన నగ దేవవేశ్మముల
చాలదపించి కృశించి తల్లి నీ వనరుహ కోమలాంఘ్రి
యుగవందనపూజలొనర్చునట్టి సన్మునులను బ్రోచురీతి
నను మోదమునన్గను సర్వ॥ ౭॥ ఆకటగుందువారలకు న
న్నమిడంగను దీక్షబూని దర్వీకరపంకజాతవయి వేడు
కతోడుత కాశి నన్నపూర్ణాకృతినున్న నీనిజమహత్వము
నెన్నగ శక్తుడెవ్వడు స్తోకమనీష నో త్రిపురసుందరి శాం
కరి సర్వ॥ ౮॥ సదయమతీ భవద్వదనసంభవ మొందిన
మందహాస సంపదలు శరచ్ఛశాంకఘనమండలమందు

న మెల్లె మెల్లె నభ్యుదయమునొందు చంద్రికననొప్పచు భక్తచకోరపాళి సమ్మద మొదవించుచుండు బుధమానసహంసిక సర్వ॥ ౯॥ వారణరాజయాన రిపువారణ సింహసమానగర్వ దుర్వార నిశుంభ శుంభముఖ రాతి సనాశవిధాన సంతత శ్రీ మణీయతా రచిత సేవకగేహవితానయాగమో దార సుతాపదాన నను ధన్యుని జేయవె సర్వ॥ ౧౦॥ తారగిరీంద్రచార రిపుదర్పనికృంతనసార దేవతా । వారణ తారహీర సితపంకజ చంద్రమరాళచంద్రికా సార విహన్నదీ శరతుషార దరోజ్వల దివ్యకీర్తివిస్తార ననుం దయారససుధం బరికింపవె సర్వ॥ ౧౧॥ బాలశశాంక ఫాల మునిపంకజమిత్రమనోజ్జ ఖేల దిక్పాలక భామినీ నిటలభాసిత దివ్యకిరీటరత్నశో। భాలలితాంఘ్రిమూల బుధవార మనస్సరసీమరాళ శ్రీ। లాలితకంబుసుందరగళా లలితాకృతి సర్వ॥ ౧౨॥ వర కతరత్నకాంతిసమమంజులసుందర దేహ మౌని హృత్సరసిజగేహ బాహుబలసంతతగర్వితశత్రువాహినీ। వర వసహవ్యవాహ సురవర్గశిఖండిచయాంబువాహశ్రీ। సురుచిరశుద్ధ పాండు రుచిశోభిత దివ్యమృగేంద్రవాహినీ। చరణసరోజయుగ్మ మెదసన్నిహితేసేద సర్వ॥ ౧౩॥ కర ము చరాచరాత్మకజగజ్జనస్థితినాశకర్త్రి। బద్మ ప ద్మజాతహరిభర్గులు తల్లి భవన్మహత్వము। వెరవని జెప్ప

లేమనుదు వేమరు బల్కఁగ మాదృశాలి కీ। సరణిని జెప్ప నెట్లు మతిసంధిలు జెప్పవె సర్వ॥ ౧౪॥ చదువులు నేర్చు వారు తమసత్కృతిలోఁ బ్రమటంచు డాంబికం। బొదువఁగ జెప్పజూతు రయయో యది చూడ నిరర్థకంబు నీ। పద యుగభక్తి జెప్పుదురు పండితపూజ్యులు వారితోఁ జివ నా। కు దయనొసంగవే కుసుమకోమలి శాంకరి సర్వ॥ ౧౫॥ దానజపాళిచేత వ్రతతత్పరభావనయజ్ఞకర్మసం। ధాన ముచేత నీదు పదతామరసద్వయి మానవాధము। ల్గానఁగ నేర్తురే యకుటిలంబగు భక్తి దలిర్ప నీపద। ధ్యానము నే యరీతి సదయా యటులీయవె సర్వ॥ ౧౬॥ కనకవిభూ షణంబులును గంధసమంచిత పుష్పమాల్యచం। దనములు పుత్రపౌత్రవనితాధనవాసమహార్ఘశయ్యలున్। గన పర మార్థహేతువులు గావు భవత్పదభక్తియుక్తిచే। దనరి నమాడ్కి యట్లుగన దాపునకీయవె సర్వ॥ ౧౭॥ జన్మ ములంచు జేసెదరు సంతసమందుచు సోమపీథు లా। జన్మ ములున్ తదీయఫలజాతము నీవుగ జెప్పు వేదముల్। నిన్ను భజించునట్టి మతినిక్క మెరుఁగరు వారలక్కటా। పన్న గతల్పసోదరి కృపామతి శాంకరి సర్వ॥ ౧౮॥ నీవుమదీ యమాతవని నిక్కముగా మదినమ్మినాడ నా। భావము నందు నీదుపదపద్మములన్ దిలపోసినాడ నే। నావిలమై న కష్టచయమందు మునుంగక యుండునట్లు స। గ్గావు ద

యారసంబొదువగా లలితాకృతి సర్వ॥ ౧౯॥ నినుగొని
యాడు జిహ్వయును నీకథలన్వినుకర్ణయుగ్మమున్। మ
నమలరంగ నీపదసమర్చనజేసెడు కేలుదోయి నీ। ఘన
తరమూర్తి జూడగల కన్నులభాగ్యము నాకునీగదే। మన
సిజభామినీశతసమానసువిగ్రహ సర్వ॥ ౨౦॥ ఆర్తుల
బ్రోతువంచు వివిధాగమజాలము చెప్పుచుండగా। పూ
ర్తిగ నమ్మి నీదుపదముల్ దబ్బిపోసితి బ్రోవకున్న నీ।కీర్తి
కి హానివచ్చు పరికించి కృపంగను మౌనిమానసో। ద్వర్తి
తరాజహంస లలితాకలితాకృతి సర్వ॥ ౨౧॥ దురమ
గుచో విపద్దశల దూలినచోటను దుష్టకాననాం।తరము
నఘోరసర్పమృగదానవబాధల నొందుచోటుల। స్వర
మదయానిధీ సుజనపాలిని పాహియటంచు నీమను।స్మర
ణము సేయ నన్నియునుమాయు దలంపగ సర్వ॥ ౨౨॥
వివిధపురాణజాలములు వేయువిధంబుల బల్కు తల్లినీ।
భవభయతారకంబయిన భక్తివిధంబు తలంచి చూచి
యి। ట్లవు నిది కాదనంగ మతి నాడసిబల్క వలంతిగాను
నే। దవిలి భజింతునెట్లు కృపతధన్యునిజేయవె సర్వ॥ ౨౩॥
దీనులపెన్నిధానను సుధీజనపాళికి పాదు దుష్టసం।తా
నము వేరు [illegible] విజకాననవహ్ని స్వర్గని। శ్రేణి
భవన్మహామనువు చేరిభజించినవారి కంచిత। స్థానము నీ
దుపాద జలజంబులుచూడగ సర్వ॥ ౨౪॥ తనువునసం

బుగాదు దురితవ్రజవారిధి నీదునట్టియ। య్యానువునుబూ
డలేదు భవదంఘ్రిసరోరుహ చింతకన్నయ । న్యనియ
తిజేయలేదు దయనారసి వేననునెట్లుబ్రోచెదో।మనసిజ
భామినీశతసమాన సువిగ్రహ సర్వ॥ ౨౫॥ తల్లివినీవు
నీవిభుడు తండ్రియటంచు సమస్తశాస్త్రముల్ । కొల్లగ
చెప్పుచుండగను కోవిదవందిత భక్తులైనమ। మ్మెల్లనురక్ష
సేయక నుపేక్షయొనర్చిన బ్రోచువేడ్క-సం । ధిల్లను
నేరికింకిటను దీనజనావన సర్వ॥ ౨౬॥ దావకృశానుకీల
లను తాపమునొందినవాని శైత్యసం। భావితమైన దేవ
నది పజ్జకు జేర్చునటుల్ మహాఘసం। భావితునన్నునీమను
జపంబున పూతునిజేయబూనని। శ్రీవిలసత్కటాక్షము
ను జెందితరించితి సర్వ॥ ౨౭ ॥ సన్నుపకొనుతీగె ముఖ
సంఘటపున్నమచందమామవా । ల్గన్నులుగండుమీల భు
జకాంతిమృణాళములన్ హసించుచున్। జెన్నెసలారునీచ
రణ సేవయొనర్పగ కాంక్షపుట్టెనో। పన్నగతల్పసోదరి
కృపామతిశాంకరి సర్వ॥ ౨౮॥ సకలసుఖంబులిచ్చు ప్ర
భుజాలవశీకరణంబొనర్చుశ్రీ । రికలకుమిక్కుటంబయు
నరీతిని సంపదలిచ్చి మోక్షదా। యకమగునంబనీమ్నుమ
హత్వము నారసిచూచిభక్తిచే। యకజపియించువారల
కునన్తతటదప్పకన్ సర్వ॥ ౨౯ ॥ శీతమయూఖురాకగనిచీక
టివాసిదిశల్ వినిర్మలం। బై తనరారునట్లు భవదంచిత

నామము సంస్మరించినన్। చేతము నిర్మలత్వమున జేకొను నంధతమంబు వాయునో। ధాతృముఖామరార్చితపదాలలితాకృతి సర్వ॥ ౩౦॥ పాతకనాశనీభువన పావని। శాంకరినీదుపాదకం। జాతములంత్మలోపలను సంతస మందుచు గొల్వ దుష్కృత। వ్రాతముబారదోలి కృప రాజిలబ్రోతువటంచునమ్మితిన్। ధాతృముఖామరార్చితపదాలలితాకృతి సర్వ॥ ౩౧॥ నవమినిశుక్రవాసరమునన్ బహుళాష్టమిదర్శపూర్ణిమా। దివసములందుసంక్రమణ దివ్యదినంబులనీదునామముల్। ప్రవిమలభక్తితోడుతను పాఠమొనర్చినయట్టివారలన్। దవిలినవేడ్కబ్రోతువుగదా లలితాకృతి సర్వ॥ ౩౨॥ శంకరువామభాగమున సంతతమున్నివసించుతల్లి యే। ణాంకకళావతంసునకు నర్ధతనుత్వము గాంచు మాతనీ। పంకజకోమలాంఘ్రియుగభక్తుడనాదర మొప్పబ్రోవుని। శ్శంకిత చిత్తమొప్పనటు సమ్మద మొప్పగ సర్వ॥ ౩౩॥ రాజిలుదీపపజ్క్తి సికరంబులగుగ్గులు ముఖ్యవాసనా। భ్రాజితదివ్యగంధఘృత భక్ష్యపయస్సుమనఃఫలాదులనే। దేజితచంద్రదీపముల దివ్యులు సంతతమున్ రచించునీ। పూజలు పూద్యశాళికెటుబోలునుతింపగ సర్వ॥ ౩౪॥ వెలయగనశ్వమేధములు వేయునునొక్కటబెట్టితల్లినీ। సలలితనామమంత్రమొకచక్కని తూన్పగ మంత్రభావమే। బలువ ...వం

చు వేదములు బల్కుచును నందరకద్భుతంబుగా। కలమృ
దుభాషిణీ వికచకంజవిలోచని సర్వ॥ ౩౫॥ వక్రపథం
బుమాని గ్రహవర్గము నుచ్చభజింపుచుండు శు। ద్ధకీ
మమొప్పచుండ దురితంబులు వాయుటగాక సర్వభూ।
చక్రజనంబులందరును సంతసమందిభజింతు రెప్డు నీ। వ
క్రీయమాని నీచరణసారసభక్తుల సర్వ॥ ౩౬॥ దారుణ
మైన రోగతతి దారకొని ప్రాణము వెళ్ళగించుచో।
క్రూరతకాలకింకరులు కోపముతో నదలించి యీడ్చు
చో। వారతనూజబంధుతతి దామదమందగ నాకునీద
యాసారమొకంచువజ్రకవచంబుగనీయవె సర్వ॥ ౩౭॥
మారవికారచోరుడభిమానధనంబుహరించి నన్ను సం।
సారపయోధిద్రోచి నను చాలవిపద్దశనొంది నీపదాం।
భోరుహసత్ప్రభూత్తముః బొంది తనూనధనాద్యుజేసి
న[illegible]రవమొప్పబోవదగు కామితదాయిని సర్వ॥ ౩౮॥
చెలగుచు కాలకూటమను చిచ్చు జగంబులనేచదీనినో।
చెలువ గ్రసింతునేయనిదె సిగ్గుననాధునిచూచి సర్వమం।
గళమగు దేవమిూంగుమనగా జగదండములెల్ల సర్వమం
గళతవహించితీవని మెగావలె బేర్కొన సర్వ॥ ౩౯॥
సారవిహీనసంసరణసాగరమందున మున్గి తేలుచున్। దీ
రముచెడి కే త్రిజగతీనుత నీదుపదంబు జేరు న।న్నారుణి
కా[illegible]గణ్య కృపాగావకుమే[illegible]నుబూన నాపదు।ద్ధారిణి

వన్ననీబిరుదుదా వెలితింగను సర్వ॥ ౪౦॥ ఒకయెడనిశ్చ
లంబగుచునుండక నెమ్మది యాశపాశముంటికొనిజగం
బులన్నిట నటింపగజేసిన వేసరించి తా| వక పదపంక
జద్వయము పజ్జకుజేరితిబో ప్రియమ్మ భ|క్తకలుషజాల
మూలహార తా నిపుణాకృతి సర్వ॥ ౪౧॥ పాతకినైన
నీచరణపద్మములన్ స్మరియించునంత ని| ర్ధూతమహాఘు
డై విబుధతుల్యతగాంచి మహానుభావుడా| నాతత లో
హ మాపరుసమంటినయంత సువర్ణమాగతిన్| పాతక
నాశనీ సుజనపాలినీ శాంకరి సర్వ॥ ౪౨॥ పున్నమచం
ద్రునందు నిను బొల్పెసగన్నెలకొల్పి నెమ్మదిన్| సన్నుతి
జేసి పంచవిధసత్కృతిజేసి సహస్రనామములన్| చెన్నె
సలారగా పఠనజేసినవాని భవత్సమానుగా| నెన్నగ నీ
ప్రభావమదియెంతని జెప్పుదు సర్వ॥ ౪౩॥ సరస్మిశతా
యువాక్కనిమిషంబుగ బోవగ తృష్ణబ్రిహ్మావ| త్సరప
రమాయువుంగడచి సాగుచునుండ నరుండనంత సం|స
రణము దాటి నీచరణసారసముల్గను టెట్లు తల్లి| నీసు
రుచిరసత్కృపాగరిమశోభిలకుండిన సర్వ॥ ౪౪॥ వదన
సరోజరాజితవిభాఝురమందునమందమందతం| గదలు
సితేతరోత్పలవికాసరుచిం బరిహాసపూర్వకం| బొదువ
తిరస్కరించుక్రియ నొప్పెడు నీకనుద్దోయి కేను స[illegible]|మద
మొదువంగ నిత్యము నమస్కృతిజేసెద సర్వ॥ ౪౫॥ దే

పతలాదిగా త్రిజగతీతలవాసులచేత నిత్యసం। భావనగ
న్న గాంగశుభవార్యవగాహనపానమెప్పుడున్। వావి
రిఁజేసి పుణ్యుఁడగువాని మహాఫలమెన్నిచూడ నీ। పావన
పాదతీర్థకణపానము సాటియె సర్వ॥ ౪౬॥ విసువని
బత్తితో పసవు వేడుక నేతపమాచరించి తా। నసదృశలీ
ల నీపదసమర్చనయోగ్యత గాంచె తల్లి నే।మసలక నాత
పంబతిసమంజసవృత్తిని జేసి పాదసే।వ సతతమే భజిం
చెద శివా దయచేయుము సర్వ॥ ౪౭॥ తనయులు తక్రి
యందిరుగ తల్లి కృపం బరికించి బ్రోచు టెందును। శ్రుతి
ప్రోదితంబయిన తోరపు ధర్మము నేనుఋతుఁడన్। గనజ
గదంబ నీవు కృప గావక తక్కిన నంబ వన్న నీ। ఘనతర
నామధేయ మెటు గాదనవచ్చును సర్వ॥ ౪౮॥ కాలము
తుచ్ఛమయ్యె ఘనకర్మము నీచులకబ్బెఁ బోయె పృథ్వీశుల
నాధిపుల్జడులు దీనులఁ బ్రోవఁగలేరు దుష్టనీ। చాలిమహత్వ
మెక్కెను మహత్తరమిక్కలికాలమింకనన్। బాలనసే
య వే భువనవందితశాంకరి సర్వ॥ ౪౯॥ క్రూరయముం
డు సంసరణరూపమునన్పడినట్టి నన్మహా। దారుణబాధ
బెట్టినను తల్లడబుద్ధిని తల్లి యాపదు।ద్ధారిణివైన నీమృప
దతామరసంబుల నాశ్రయించితిన్। కారుణికాగ్రగణ్య
కృపగావుము దీనుడ సర్వ॥ ౫౦॥ వెలఁగ సప్తకోటి
విధ[illegible]తమై తగు మంత్రమాలకుం। దలపఁగ మేరురూ

పకవిధంబుగ వాగ్వశినీముఖుల్ ఋషుల్। లలితగతిన్భజిం
చుతరి లక్ష్యము జేసిరి నిన్ను నందుచే। నలరితుల్భజిం
చె లలితాకృతివంచును సర్వ॥ ౫౧॥ హలకులిశాబ్జచక్ర
జలజాదిశుభపద్రచిహ్నరాజిచే। వెలయు భవత్పదాబ్జ
యుగమంబరో పొద్దున లేచి భక్తితో। దలచుచు మొ
క్కువానిదురితంబు నశించుట గాక శ్రీకృ। పాకలితుని
గాగ జేసెదవు గా లలితాకృతి సర్వ॥ ౫౨॥ చండతరప్ర
తాపజితసర్వనిలింపులచండముండులన్। ఖండనమందు
వహ్ని తృణభస్మము సేయుగతిన్వధించి చా। ముండయ
నంగ సర్వమునిముఖ్యనుతుల్ గనునట్టి నీకు వే। దండస
మానయాన సతతంబు నమస్కృతి సర్వ॥ ౫౩॥ దేవిచ
రాచరాత్మజగతీతలమందు భవత్సమానదే। వావళి లేదు
నావలెను నారసిచూడగ దీనుడొక్కడు। న్భావలోకుం
బున న్వెదకబూనగ గానబడండు నీవు దీనావన వెట్లు
బోచెదో దయావతి శాంకరి సర్వ॥ ౫౪॥ దయగలదే
వి దీనులను తప్పకబోచెడు తల్లి యంచు ని। శ్చయము
గ నమ్మి దంచొకధ్వజంబు కరంబున దాల్చి సర్వభూ।
చయజనులందరున్వినగ స్తాబెద మాటికి నేను భేరిపై। ద
యదలకొత్తజూచి నను ధన్యుని జేయవె సర్వ॥ ౫౫॥
పొట్టకు కూడుగోర మణిభూషణముఖ్యసువర్ణవస్తువుల్।
బెట్టగగోర నాడునుష్ పేరుముకొండడనీ నుపాదుకల్।

గట్టిగ మౌళిదాల్చి। వెనకన్పరిచర్యయొనర్చనిచ్చిన। స్నా
ట్టనదానిచే దురితసంధి దాటెద సర్వ॥ ౫౬॥ పుట్టువు
లేనిరీతి ననుఁబొందఁగఁజేయుము చాలఁగల్గినన్। పుట్టువులే
నిరీతిననీబొందఁగఁజేయుము రెండుగానిచో। గట్టిగనంబ
నీచరణకంజయుగంబునుజూపు వానిచే। పట్టితరింతు నీ
యుభయబాధలనొందక సర్వ॥ ౫౭॥ సరసమృదూక్తు
లున్కలితచంపకనాసయు నిద్రుమోష్ఠమున్। దరవిక
చాంబుజద్వయవిధంబునఁదొప్పెడు కన్నుదోయి వి। స్ఫుర
దళిపోతభూతి పరిభూతియొనర్చెడి కుంతలంబుల। స్ఫార
గెడు నీముఖాబ్జమెద బ్రస్తుతిఁజేసెద సర్వ॥ ౫౮॥ ధీచతు
రత్వమెరూపడ దిక్కుగ నిన్మది నమ్మువారు క। ర్మాచర
ణంబులన్ని భవదంఘ్రి సమర్పణచేయువారు వా। నాచ
తుర్థార్థసూక్తుల ననారతము న్నుతియించువారు దా।
రాచరితాఘకర్మముల నన్నిటిబాతురు సర్వ॥ ౫౯॥ కర
యుగళంబు ఫాలమున గాఢముగాగదియించి తల్లి। నీచ
రణసరోరుహద్వయికి సంతతమేను నమస్కరించెదన్।
సురుచిరసత్కృపామృతము సోకగ సాదరదృష్టి జూచి
నా। దురితచయంబుబారగనుదోలవె శాంకరి సర్వ॥ ౬౦॥
వదనపయోజసౌరభము వారని ప్రేమను గ్రోల వాత్మ
లో। బొదలగ బంభరద్వయము పొందుగవ్రాలెననంగ
నొప్పు నీ। మదమెసలారు గ్నవహ మాటికి జోతలొన

ర్చి వేడెదన్। మదవతి సత్కృపాగరిమ మమ్ముల జూడు
ము సర్వ॥ ౬౧॥ ధనమతిచంచలంబదుగ దాని ఖుణస్థు
లు శతుౖలెన్నగా। మనమునగోర మానినులు మానధ
నాపహలెన్నిచూడ జీ। వనమది యస్థిరంబు దలపంగభ
వత్పదదాస్యమిచ్చినన్ । గనియెద బ్రహ్మకూళటిని కా
మితదాయిని సర్వ॥ ౬౨॥ వందనమాగమార్ధచయవర్ణి
తదివ్యకథాపౖసంగకున్ । ఖందనమాసురేంద్రముఖవం
దితపాదపయోజయుగ్మకున్। వందనమిందుశేఖరుని ప
ట్టపురాణికిపద్మపాణికిన్। వందనమంచునిన్ను మది వర్ణ
నజేసెదసర్వ॥ ౬౩॥ ఎందరులేరువేల్పులు మహేశ్వరి నీ
వలె కాలకూటబా। ధందొలగించశర్వునకు తత్పరబుద్ధి
ని విన్నవించిరే । యందర కూడ జగదంబవు నీత ది
చెల్లివచ్చె న। స్పందదయామతీ సుజనవత్సల శాంకరిస
ర్వ॥ ౬౪॥ కొండలవంటి నాదురితకోటులు నీదయచేత
తూలమై। గుండయితూలిపోవ వైకకుత్ధ్సకులుండగు రా
మునాజ్ఞ ము। న్గొండలు చెందుటై జలధిగూలినయట్టుల
వానరాలిచే । నండజయానే నీదుదయ యంతకుమూల
ము సర్వ॥ ౬౫॥ తనయులటంచు తండ్రులని తల్లులటం
చు తనూజలంచు త।ద్ఘనతర మోహపాశముల గట్టి చి
రంతనవిష్ణుమాయ నా ఖదన్గు విలాసక్ష్మత్యమున్ దా
ల్చి నటించెడి లోకసూతౖధా। రిణివి భవన్మహత్వము

పరిస్ఫుటభంగి నెఱుంగ శక్యమే। వనజభవాది దేవముని
వర్యులకైనను సర్వ॥ ౬౬॥ యతులు వ్రతుల్ గృహస్థు
లాగమతత్త్వవిదుల్ సువర్ బుధుల్। కుతుకముతో ని
సేవ మహీగౌరి నుతింత్రు తావకాంగణ। స్థితులగువా
రి నంచితగతిన్ బరిచర్యలు గొంచు కొల్చుచే। సి తగవ
సింతువన్ని పరిశీలన జేయుము సర్వ॥ ౬౭॥ భండమహా
సుర ప్రభుని బ్రాహ్మణదేవదిగీశ్వరాలి ను। ద్దండపరా
క్రమస్ఫురణ దార్ఢ్యుని బాధలొనర్ప నాతఁడు। న్భండ
నమందు దావదహనంబువిధంబున గిట్టిగూల్చి యా। ఖం
డలముఖ్యదేవనుతి గాంచి చెలంగవె సర్వ॥ ౬౮॥ కులగి
రి రాట శేఖరుని కూతురవైన్న మహాకులీనతన్। కులగిరి
రాజధర్మ్మనకు కోరినరాణివి భాగ్యవృత్తి నీ। ట్లలరు భ
వన్మహామహిమ వారసిబల్కఁగ మాదృశాలి కె। ట్లలవడు
నాదచుర్ముఖునకైనను శక్యమె సర్వ॥ ౬౯॥ నిరతము
ద్రైన్యమొందు ధరణీద్విజకోటికి సర్వసస్యభా। స్వరయ
గు నుర్వరన్గలితసత్కృతిపూర్వక దానమిచ్చు నా। సుకృ
చిరపుణ్యమెన్నగను సూరిజనార్చిత తావకాంఘ్రి సం।
స్మరణము సాటివచ్చునన జాలునె యేరికి సర్వ॥ ౭౦॥
కరివరబృంహితధ్వనుల కంజభవాద్యభిరామ రాళిభా।
స్వరజవకల్పితధ్వనులు వల్గితవిశ్వతురంగ హేషలున్।
ఘుమఘుమరవవృత్తి చెలగు కొల్వునకీవు చేర సాదరస్ఫూరి

తవిలోకనంబులను జూచినయంతట సర్వ॥ ౭౧॥ అంబ
రానీదుభక్తుడమరాలయమేగగనిచ్చసేయు నే। య్యాంబు
న వాని నింద్రవరుణానిల కాలకుబేర ముఖ్యులె। ల్లం బ
హుభక్తి మద్గృహముల న్నము పూజితుల జేయు మీను శ్రీ।
ఘ్రింబునరండటంచు మదిరంజిలబిల్తురు సర్వ॥ ౭౨॥ చ
తురతతోడ శ్రాద్ధదివసంబున నర్చనసేయు ప్రీతులై। పి
తరులు గుడ్చువేళ ధృతిపెంపెసలారగనీదు నామముల్।
కుతుకముతో బఠించ బితృకోటిని ముక్తుల జేతువంచునం।
చితగతితో దుతన్ బఠిన సేయువె కొల్వ్వన సర్వ॥ ౭౩॥
సురకుజశాఖలేఖిని వసుంధరపత్రము నంజనాచలం। బ
రయగ కజ్జలంబు విధి యాలు లిఖించెడి ప్రోవ జేసి నీ। గు
ణతరసద్గుణోత్కరము కోరిలిఖించిన. పారమొందుచే।
పరశివభామినీసుజనపాలిని శాంకరి సర్వ॥ ౭౪॥ శుంగ
మునొంది భోగపదసక్తిని గాంచిన యోగ్యమైన ని। స్సం
గతనున్న మానవుడు సంతతనిర్మలచిత్తవృత్తిమై। నంగ
జవైరిరాణి భవదంఘ్రిసరోరుహచింతనున్న నా। ముంగ
శమూర్తి బ్రహ్మపదమార్గము నొందును సర్వ॥ ౭౫॥
మానవుడా ఎదుర్లభము మానుషజన్మమునద్విజత్వ ముం।
బూనిన పూజ్యసంబరగు ముఖ్యము దానికి నెన్న నీపద।
ధ్యానము దాని గాంచిన మనుష్యుడు ధాత్రియుం స్త్రిను
న్యులం। బూనితరింపజేయుగల పుణ్యుడు నీ వయు సర్వ॥ ౭౬॥

మానవనాథులిచ్చు ధనమండనముఖ్య సువర్ణవస్తువుల్।
బూన నిరర్థకంబులని పొల్పుగ నామదినజ్ఞగించితి। త్వ
త్సుపదేశ తావకపదాంబుజదాస్యము వేడినాడ నే। దా
సినొసంగనింకిటను జాల్ప సఖామత సర్వ॥ ౭౭॥ మేరు
మహీధరంబునను మించి వెలింగెడు కాశికాపురిన్। దా
రనగంబు వింధ్యవసుధాధరము న్మలయాద్రిరాజమున్।
చారుతరాలయంబులుగ సంతతము న్వసియించి భక్తు
లన్। గారవమొప్ప బ్రోచెదవు గాలలితాకృతి సర్వ॥ ౭౮॥
సకలసురల్ ఋషుల్ మనుజసంతతి తా మొనరించు కా
ర్యముల్। వికలము గాక సాంతమును వేగము నొందగ
విఘ్ననాథు పూ।జకు మును తెల్లినీదు పదసంస్మరణంబొ
నరిరిచునట్టివా।రికి సకలార్థసిద్ధులొనరించెద వెన్నగ స
ర్వ॥ ౭౯॥ కోరినకోర్కులెల్ల సమకూరగ జేయ విపత్తి
జాలమ।వ్వారిగ బారదోలగ భవత్సమదైవము లేని నీప
దాంభోరుహముల్భజించితిని బ్రోవుము నన్నిక నన్యులు
న్న నే। వ్వారొ యెరుంగనుండిన భవత్పదము ల్విడ స
ర్వ॥ ౮౦॥ అగతనజాత నీమహిమ మారసి నిక్కువము
న్వచింపగా। మొగములు వేయి నాలుకలు మోముకు మో
మున రెండుగల్గు చన్నగపతియైన నల్వయయిన న్పూరి
యింపగజాలడిక్కను నా। కసునే నుతింప హస్తిమశకాం
తర మెన్నగ సర్వ॥ ౮౧॥ అలరపిపీలికాది జలజాసనుడం

తముగల్గు సర్వజం। తులు శివశక్తి చిహ్నములతో నలరా
ర తదీయచిహ్నాళీ। యిలగల జంతుజన్మముల కెల్లను కా
రణమౌటతల్లి దం। డ్రులనుచు మిమ్ము లోకములు రూ
ఢిగబల్కెను సర్వ॥ ౮౨॥ పట్టితినీపదాబ్జములు పాతక
రాశులకెల్ల నెత్తిపై। మొట్టితి మొట్టు నీసములు మువ్వ
రువేల్పులుగారటంచు నే। గట్టితిగంట దిక్కులను కామి
తవర్గముపారమొందె నా। పుట్టుకృతార్థతంబొరసె పూ
తుడనైతిని సర్వ॥ ౮౩॥ వరదనుకాష్టవర్గములు వచ్చు
చు విచ్చుచునుండునట్లు సం। సరణమునందు జీవతతి జ
చ్చుచుపుట్టుచునుంటజూచి దు। స్తరతరమంచు నీచరణ
సారసయుగ్మము జేరితో దయా। శరనిధి శాశ్వతాత్మపద
సంగతుజేయవె సర్వ ॥ ౮౪॥ సరసిజకోమలంబులయి
చారునిశాకరభాతినీతిర। స్కరణనఖంబులై పరిపక్వ
పయుగ్మమనంగనొప్పు నీ। చరణబిసప్రసూనములు సం
తతమున్దలపోసి నేనిరం। తరము నమస్కృతుల్సలిపి ధన్య
తనొందెద సర్వ॥ ౮౫॥ అల జలజాతజాతమహితాకృ
తి సర్గమొనర్చి లోకముల్। జలరుహనాభరూపమున స
త్కృపబ్రోచుచు రుద్రరూపవై। విలయమొనర్చునీదగు
పవిత్రచరిత్ర నుతించిచెప్ప నా। నలువకునైన శక్యమగు
నా లలితాకృతి సర్వ॥ ౮౬॥ వనజహితాగ్నిహితాంశు జ
లవాయు ధనంజయభూమియజ్వలో। జనని భవత్స్వ

రూపమని చాలగ చెల్పుట యబ్బురంబు యి। వ్వనరుహ
సంభవాండమున వర్తిలుజంతువులందు నీవుగా।దనునది
యొక్కఁడున్నపుడు గా గణుతించుట సర్వ॥ ౮౭॥ హరి
యనిశర్వుడంచు జలజాసనుడంచు సురారియంచు భా।
స్కరుడని వేదవాక్యముల సన్నుతిగాంచెవ వెన్నిచూడ
వా। సురుచిర హేమమొక్కఁడయి శోభిలుభూషలు భి
న్నమాగతిన్। పరశివవామభాగ పరిభాసితవిగ్రహ స
ర్వ॥ ౮౮॥ శ్రీరజితాద్రికాపురము శీతనగేంద్రము పుట్టి
నిల్లు బం। గారపుకొండ మందిరము కంజభవాదినిలింపు
లెల్ల కై। వారులు సర్వదేవులుభవత్ప్రభవత్వముగల్గవె
ల్గెదో। సూరిజనావనారిపునిషూదన శాంకరి సర్వ॥ ౮౯॥
అన్నులమిన్న నీమొగమునందలి కస్తురిబొట్టు పున్నమ।
న్నెన్నెల రేనిబింబమున వెల్గెడి కందువలెన్నెలంగు పో। రె
న్నగ వేయు మోముల ఫణీశువకైన నుతింపనౌనెయా।
పన్నశరణ్య భక్తజనపాలన శాంకరి సర్వ॥ ౯౦॥ చా
మరయుక్తహస్తలయి స్మృతి వాక్కమలాసతీమణుల్।
వామమునందు దక్షమున వర్తిలి వీచుచునుండె వేడ్కను।
తామముఖామరవ్రజము రాజతకాంచన వేత్రహస్తులై।
ప్రేమనుగొల్వ రత్నమయపీఠమునన్నివసించియున్ననీ।
కోమల పాదపద్మములకున్ ప్రణమిల్లెద సర్వ॥ ౯౧॥ కం
బుసమానసుందర వికాస గళంబు దరస్మితాస్య పద్మం

బు మృణాళకాంతి సముదంచితమై యలరారు బాహు యు|గ్మంబు గలంబ నీచరణకంజయుగంబునుజూడగల్గు భా|గ్యంబొనగూర్చి బ్రోవుము దయావతి పార్వతి స ర్వ|| ౯౨|| అంబదయావలంబ శరశ్చంద్రవిహాసిముఖాబ్జబిం బ ది|వ్యాంబర తారహార వలయాంగదనూపుర కింకిణీ ప్రభా| చుంబితదిక్కదంబ బలసూదనముఖ్య సుపర్వ జాల నే|తాంబుజమిత్రబింబ దయ వారసి బ్రోవుము సర్వ|| ౯౩|| అంబ భవ త్తనద్యుతులహాఃపతికోటిసమా నకాంతికాం|తంబులి తల్లినీదగు సుధామయదృక్కులు భక్తవై న్యకృం|తంబులు దేవినీసుచరితంబులు నాకపురీవి హారమా| ర్గంబులు భక్తజాల సుకరంబులు చూడగ స ర్వ|| ౯౪|| జయ సనకాదియోగిజనచాతకమానసమేఘ మండలా|జయమహిషాదిశత్రుదితిజవ్రజకానన వహ్ని మండలా| జయ నిజపాదభక్తజనజాల మనోంబుజ మి త్రమండలా| జయ యని నీదుపాదజలజంబులు గొల్చె ద సర్వ|| ౯౫|| దినములనంగ నిన్నుమది నతిస్థిరభక్తి దలం చి మొక్కుచున్| వినయమేలర్స గాగొలిచి వేడుకపూ జలొనర్చినట్టివే| దినములు పొట్టకూటికయి దీనుల వే డ భ్రమించుచుండు నా|దినములు దుర్దినంబులు సుధీజ నసన్నుత సర్వ|| ౯౬|| వీసుప్రజనించె స్వంసరణవృత్తిని లోభులవేడి పొట్టకై| వసమరినాడ నీదుపదవారిజయు

గ్మముపీడనింక నన్మసలక బోవివే కుసుమ మంజుల సుందరదేహ మానిహ్యద్బిసరుహగేహ శ్రీభగవతీ లలితాకృతి సర్వ॥ ౯౭॥ ఎప్పుడు నీదయారస మదేగతి వచ్చునో మెట్లుబోతువో। తప్పనితల్లివంచు మది తత్పరబుద్ధిని న్మున్నవాడ నన్నిప్పుడు పేక్ష జూచినటులేని యు నీవిభుడైనయట్టి మాయప్పకు జెప్పి బోధుచునటులైనను జేయవె సర్వ॥ ౯౮॥ దేవగణాగ్రపూజ్యతను దేజరిలున్నవదగ్రినూతిభ్రూతావలిజన్మరకుణలయంబుల కాధ్యుడు నీదుభర్త యో। దేవిరో నీవుచిన్మయత దేజమెలర్చెదు జీవులందు నీ। సేవకు లీతిలోకజన సేవ్యులు చిత్రము సర్వ॥ ౯౯॥ చిచ్చరకంటివెచ్చను నశించుననంగు ననంగుగా వసం। జెచ్చెర జీవయుక్తునిగజేసిన నీదు మహాత్మ్యమెన్నగా। వచ్చునె యేరికైనను శివా భవదీయ పదాబ్జయుగ్మమున్। బొచ్చెములేక గొల్చు నరు బొందునె యాపద సర్వ॥ ౧౦౦॥ జయయయనుచున్ విరించిపురశాసనవిష్ణులు జంభవైరిత్రాహియనుచు వహ్నిదక్షిణదిగీశుడు కోణపుడ్యాప్రిచేతసుం। డ సోమహితా శుభంకురు దయాంకురటంచనిలార్థపేశ్వరుల్।భయము న మ్రొక్కగా మహిషుబట్టివధించవె సర్వ॥ ౧౦౧॥ కాయజునూత షణ్ముఖుహగణ్యనిశాంత శచీవధూటి యు। త్యాయతచామరంబువిడెమద్దము దాలిచి కొల్చియుం

డది|జ్ఞానైయక బోటులాడిగఁ మునందగియుండగ నీమహ త్వమున్|వేయగు మోములం బొగడ వేడుకదీరునె సర్వ॥ ౧౦౨॥ మంగళమంగళంబురిపుమంగళనాశకరంబు సత్సభా|భంగవచఃప్రదంబు భవభంగకరంబు సుఖప్రదంబు నిస్సంగతరంబు నీచరణసారసయుగ్మము నెమ్మనంబునను|బ్బొంగుచు గొల్చు పుణ్యులకు మోక్షకరంబగు సర్వ॥ ౧౦౩॥ కట్టినకాశ కొంగునను గట్టినబంగరురీతి దొడ్డిలో|గట్టినవేల్పుటావు సువికాసతమధ్యగృహాంగణంబునన్|బుట్టినదేవతాకుజముపోలిక ముందరిపెన్నిధానము|న్నట్టు గదమ్మ నీమను మహజ్జపపుణ్యము సర్వ॥ ౧౦౪॥ మృదుపదపల్లవంబులు శిరీషసమంబగు మేను కర్కశం|బు దనరు రాజితాశ్మముల ధుంజమాలంటిన గందునేమొ నా| హృదయపయోజమందుం వసియింపుము నిత్యసపర్యజేసి నీపదయుగసేవ యెల్లపుడు బాయకచేసెద సర్వ॥ ౧౦౫॥ రాజమరాళగారవతరాజిలు నెన్నడ పెంపు మాధురీ|భ్రాజిత రాజకీరపరిభాషహసించెడి పల్కు సొంపులు|తేజితవార్ధికీజలదదీప్తిని నవ్వుదు మేను పెంపు నీ| తోజతగూడు శర్వునకు తోరపుటింపగు సర్వ॥ ౧౦౬॥ అంబ భవద్వచస్సముదయంబు శుభ్రతుల్వరికింప లోకజాలంబుల సృష్టి తావకవిలాసము నెచ్చెలియాశివుండు వా|సంబు సమస్త సత్పురు

ఘసంఘహృదంబురుహంబులందు న । త్యంబగు నీమహా మహిమ తాత్త్వికహృద్యము సర్వ॥ ౧౦౭॥ ఒకపరి వైద్య కన్న్యలకరయో జననీ కలనైనగానరా।వకట యిదేమి మత్కృతమహాఘములున్నియు వీడి నిన్ను జూ।ట్టుకొనెదిభీతినో శివకుటుంబిని భక్తులు బోవుమంచుబా।యక నిను జుట్టిముట్టుకొన నచ్చటజిక్కితో సర్వ॥ ౧౦౮॥ కల్పమహీరుహప్రభవ కాంచనరాజిత తంతుజాల సం।కల్పిత మహా। దుకూలములు గట్టవొసంగెదనంబ వీని న। త్యల్పములంచు నెంచక దయంగొనగాదగు ప్రేమ నోమహా। నల్పచరిత్ర రాజితకులాద్రినికేతన సర్వ॥ ౧౦౯॥ కలగని భక్తి నీదుపదకంజములన్భజియింప సర్వమం। గళము లొసంగి బోచుటాకకారణముందలపోసిచూచి మం।గళతరమైన నీకు నలకంజభవాదిసురాళి సర్వమం।గళయని పేరువెట్టిరనగావలె భర్గుకన సర్వ॥ ౧౧౦॥ వాసవుడోసరించి నిల వహ్నిజొహరిడ దండికోణపు। ల్లాసితులై మహేశ ధనద శ్వసను ల్వరుణుండు నమ్రులై। మోసలభక్తిగొల్వగ సముజ్జ్వల తావక దివ్యసత్సభా। భాసురవృత్తి కన్నులకు పండుగ సేయును సర్వ॥ ౧౧౧॥ ఒక్కడలేదు నీకు నీకి యొక్కడజన్మము నాకు లేదు నీ।వొక్కతె వంతభీం భ్రమసి చేసుందుదు వేనునునట్లపొట్టకై। మక్కువనీకు నాకు నసమానసమానతభేదమెన్న నీ। వొ

కృతేవయ్యు పోషిణివి పోష్యుడనేనిదె సర్వ॥ ౧౧౨॥
వాసవవందితాంఘ్రియుగవర్ణిత దివ్యమహార్హభోగ।వి
న్యాసిత భక్తరాగవిబుధాన్వయ పూజిత దివ్య సత్క
థా। భాసురవేదభాగనిజభక్తహృదంబుజచింత్యయోగ
నీ। దాసుడబ్రోవు వేగ రిపుదర్పవినాశిని సర్వ॥ ౧౧౩॥
నష్టసమస్తభోగులు ననారతదుఃఖనిపీడ్యమానులున్। ఈ
ష్టుధరిద్రబాధితుల్ కూటికి నిండ్లభ్రమించువా రపస్పష్ట
సవక్రసర్వతనసంధులు నీపదభక్తిలేని యా।కష్టులు కో
టిచంద్రనిభకమ్రముఖాంబుజ సర్వ॥ ౧౧౪॥ ఆయతభ
వ్యభోగములనందుచు దివ్యగజాశ్వవాహినీ।నాయకదం
డనాథలలనాజనపట్టపుకూలరత్నశ।య్యాయుతగేహు
లై సుఖములందుచు నెప్పుడునుందురారు కా।త్యాయని
నీదుపాదయుగళార్చకులెన్నగ సర్వ॥ ౧౧౫॥ కాచము
పొట్టకేనఁడుగ కట్టగబూయను నెద్దియేనియున్। యాచన
సేయుపీడని భయంపడబోకుమ్ము నీపదాబ్జముల్। కాచి
నయంత పాపములు జూర్ణములయ్యెడు జూవువాని విం।
ధ్యాచలవాసినీ త్రిజగదర్చితే శాంకరి సర్వ॥ ౧౧౬॥ పా
చిత పాపకర్మములు భస్మము జేసి దయారసంబునన్।
బ్రోచెడితల్లివంచు మది పూర్ణముగా నిను నమ్మియుంటి
నా।వాచను వేడ్క నీదుపదపారిజముల్ స్మరియించుచుంటి
విం।ధ్యాచలవాసనీ త్రిజగదర్చితబ్రోవుము సర్వ॥ ౧౧౭॥

గట్టులరేనిపట్టివని కాముని జంపినయట్టివాని బల్। చట్టవ సించు చండివని సాముని సాము గ్రసించితంచు నీ।గుట్టు సమస్తలోకములకు న్దెలియంగను జాటకుండ న। న్గట్టిగ బ్రోవు భక్తజనకాంక్షితదాయిని సర్వ॥ ౧౧౮॥ మలయ మునందు చందనసమంచితదివ్యగృహంబునందు వే।డ్కలు దళుకొత్త భక్తులను గావనివాసినివైన నీకు నే। మల యజలేశమాత్రము సమర్పణజేతు మదీయపూజనా।కల వకృతార్థతం బొరయ నాదయ జేకొను సర్వ॥ ౧౧౯॥ శ్రీమహితాకృతీ విబుధశేఖరకల్పితసత్కృతీదిశా। భ్రా మిశ్రనైజవర్ణనవిరాజితదివ్యకథాకృతీసతీ। సామజయా తుధానమదసంహరణోరుతలాంతరస్థితీ। హైమవతీరతీ శతతిహాసి తనుద్యుతి సర్వ॥ ౧౨౦॥ సేవకదేవతావిత తి శిక్షితశాత్రవదైత్యసంహతీ । భావితమానిరాజతతి షండితచాతకవారిదాకృతీ దేవసతీలలాటతటదీపితకుం కుమశోణపన్నతీ। అవిలకర్మతూలచయ హవ్యవహాకృతి సర్వ॥ ౧౨౧॥ తావిసుమంబు నిత్యసహధర్మత గాంచిన యట్లు శర్వసం।భావనగాంచి యీభువనపంక్తికి తల్లి వినాదనర్చు నిన్। భావమునందు పట్టివని భావజవైరిని నల్లువానిగా। భావనసేయు మంచుమలభాగ్యమువర్ణ్యశీ ము సర్వ॥ ౧౨౨॥ ఎందరుతల్లులుందు జనియించగ జేసి తో నన్నునింక మీ। దెందరి దుగ్ధముల్గుడువ నైమ్మెయిగా

నియమించె నోక్కఁడు, తొందరలూన్న నాథగతి దోచు
నుకష్టములనిమాన్పినీ, మంచిక దాస్యతంజొను ప్రమాను ని
వన్నియము సర్వ॥ ౧౨౩॥ స్నానజపాదికృత్యములు సల్పు టె
రుంగను యజ్ఞకర్మములు ల్మానుగ జేయు నాసుకృతి మార్గము
తేకుమ మెయి పవాసనం, ధ్యానము జేయ జ్ఞానమున్నను ధ్యామ
యము యుక్తస నెట్లు బోఁ చెవో, దీనజనావనా త్రిజగతి నుత
శాంకరి సర్వ॥ ౧౨౪॥ జననికి నాత్మగర్భమున సంజాతుం
డగు పుత్రుఁ పల్కులన్, వినగనుచ్చగొల్పునటు వేమక నేర
చి యుంమ పద్యములన్, గనగన పార్థకష్టములు గల్గిన పేర్మి
గ్రీహింపు మోజగ, జ్జనని విధాత్ర ముఖ్యసుర జాల సముచ్చి
త సర్వ॥ ౧౨౫॥ శ్రీవనపాగ్రహారమున సేవనలంపగ విశ్వ
నాథ సం, భావనగన్న శర్మవకు పట్టపు దాంశివనంగ భూ
మి దే, వావలిచేత పూజనములందుచు సంతతము జ్ఞెలంగు
ని, వ్యాభ ముచంను నెప్పు మనబ్రస్తుతి జేసిన సర్వ॥ ౧౨౬॥
శాంకరనికటాక్షమున సమ్మతి మత్పురచ పకంబులన్, ఘాం
కమునీర గాశతకమునరిచి యుంచుట్టగల్లదీని మీ, నాంకస
తీశతో పధాన్ప హా ప్రతి ధాత్రిజ్యోంగ జే.యుమీ. పంకజసం
భవాద్యమరవంద్యపదాంబుజ సర్వ॥ ౧౨౭॥ వాసి నోలం
గా నాప్తజనవర్గములెల్ల మశతుల్లైరి పే, రాసను జేయుకృ
త్యములు వ్యర్థములై చనజొచ్చెఁ గన, గ్గాసిని జేర్పకమ్మ ని
నుగట్టిగనమ్మితినమ్మ తల్లినీ, నాసు శనమ్మె భక్తజనదైన్యవి

మోచనిసర్వ॥ ౧౨౮॥ అంకుశపాశచాపశరహస్తచతు ష్కనుగాత్రివల్లిన|ర్వాంకవలిప్తకుంకుమను భవ్యజపాప సుమచ్ఛవిన్‌లలా|టాంకమృగీమదంజపమునందరుణాం బరమాల్యభూషణన్|పొంకముమీరని న్నెపుడు పూజలొ నర్చెదసర్వ॥౧౨౯॥ ఆదిని మధ్యమాంతములయందుమను మంగళవృత్తి శాస్త్రిసం|చోదితమట్టిచోజననిశోభిత తా వకనామగుప్తిచే| సాదితమైనమత్కవితసర్వముమంగళ వృత్తినొందెనం|హ్లాదవినాభవత్కృప యిహ్లాదిలవ త్తరిసర్వ॥౧౩౦॥ నామముచే సురూపకలనన్ శివుడైయ లరారసేవిధుం| డేమహితాత్ము దేవిభజియుంచెజగంబు లసర్వమంగళా| నామము యట్టిమిమ్ముభజనంబొనరించి నశ్వాసికిన్నరం|ధామముసర్వతోజయము నారతసిద్ధమున ర్వ॥ కామితదాయివీవు శ్రితకల్పమహీజము నీవిధుంమ చిం| తామణిగేహివీవున్ను సదాతలపంగహృదంధుభక్త చిం|తామణి యట్టిమిమ్ముభజనంబొనరించినవారు దైన్య చిం|తామయముగ్నులోటతగు నాలభితాకృతి సర్వ॥ మం గళమద్రిరాట్తనయ మంగళమార్తభయార్తిహారిణి యు| ప్పొంగుచువృక్షమూలమునబోసినతోయముచేత వృక్ష స|ర్వాంగముఎల్ల శీతలమునందిఫలించెడునట్లుగా భవ| న్మంగళమీత్రిలోకజన మంగళమౌనుగ సర్వ॥ ౧౩౩॥

భవానీశంకరార్పితమస్తు.